

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

15. listopadu 2022 *

„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2, jakož i články 94 a 99 jednacího řádu Soudního dvora – Insolvenční řízení – Vzájemné započtení s úvěrovou institucí v úpadku – Retroaktivní změna podmínek provádění těchto započtení – Vnitrostátní právní předpisy prohlášené za protiústavní – Zcela vnitrostátní situace – Zjevná nepřipustnost“

Ve věci C-260/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Okražen sad Vidin (okresní soud ve Vidinu, Bulharsko) ze dne 21. dubna 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 23. dubna 2021, v řízení

Corporate Commercial Bank, v likvidaci

proti

Elit Petrol AD,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Corporate Commercial Bank v likvidaci, A. N. Donovem, K. H. Marinovou, zástupci, a V. Matevem, advokat,
- za Elit Petrol AD, A. Kolarovem a G. Stoyčevem, advokati,
- za Evropskou komisi M. Mataijou, G. von Rintelenem a I. Zaloguinem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle čl. 53 odst. 2 a článku 99 jednacího řádu Soudního dvora,

* Jednací jazyk: bulharština.

vydává toto

Usnesení

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 2 SEU ve spojení s čl. 19 odst. 1 SEU a čl. 47 odst. 1 a 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), čl. 4 odst. 2 písm. a) a článků 26, 27, 63, 114 a 115 SFEU, jakož i zásady právní jistoty.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Corporate Commercial Bank, v likvidaci (dále jen „KTB“), a společností Elit Petrol AD ve věci platby započtením dluhů, které dlužila tato společnost společnosti KTB.

Právní rámec

- 3 Článek 59 zákona za bankovata nesastojateľnosť (zákon o úpadku bank, DV č. 92 ze dne 27. září 2002, dále jen „ZBN“), který stanoví podmínky započtení dluhů a pohledávek banky v případě úpadku, byl změněn zákonem za izmenenie i dopalnenie na zákona za bankovata nesastojateľnosť (zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o úpadku bank, DV č. 98, ze dne 28. listopadu 2014).
- 4 Ustanovení § 5, 7 a 8 přechodných a závěrečných ustanovení zákona za izmenenie i dopalnenie na zákona za bankovata nesastojateľnosť (zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o úpadku bank, DV č. 22, ze dne 13. března 2018, dále jen „ZIDZBN“) stanoví:

„§ 5. (1) Výmazy zajištění zřízených ve prospěch [společnosti KTB] v úpadku dlužníky nebo třetími osobami, které provedli finanční kontrolaři, jakož i dočasní a stálí insolvenční správci banky mezi dnem, kdy byla banka postavena pod zvláštní dohled, a dnem zahájení řízení o zpeněžení aktiv banky, jsou neplatné. Zřízená zajištění jsou považována za platná a zachovávají si svá pořadí.

[...]

§ 7. Tento zákon se rovněž vztahuje na insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí jeho účinnosti.

§ 8. Odstavce 5, 6 a 7 článku 56 se použijí ode dne 20. června 2014.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 5 KTB, žalobkyně v původním řízení, je bulharskou bankovní institucí, která je předmětem insolvenčního řízení na základě ZBN.
- 6 Elit Petrol, žalovaná v původním řízení, je bulharská společnost, jež je podle pravidel Targovskeho zákona (bulharský obchodní zákoník) předmětem insolvenčního řízení u Okražen sad Vidin (okresní soud ve Vidinu, Bulharsko).

- 7 V říjnu a listopadu 2014 společnost Elit Petrol vyrovnala započtením část dluhů, které měla vůči společnosti KTB na základě dvou úvěrových smluv v souladu s ustanoveními ZBN účinnými k těmto datům (dále jen „sporná započtení“).
- 8 V listopadu 2014 bulharský zákonodárce změnil podmínky napadnutelnosti takových operací upravených v ZBN.
- 9 V březnu 2018 bulharský zákonodárce prostřednictvím přechodných a závěrečných ustanovení ZIDZBN přiznal těmto změnám zpětný účinek.
- 10 Dne 8. června 2018 uplatnili insolvenční správci společnosti KTB pohledávky vůči společnosti Elit Petrol ze dvou úvěrových smluv, které tato společnost s touto bankou uzavřela.
- 11 V rámci insolvenčního řízení společnosti Elit Petrol se insolvenční správci společnosti KTB odvolávali na přechodná a závěrečná ustanovení ZIDZBN a tvrdili, že tyto pohledávky, které byly předmětem sporných započtení, byly v důsledku těchto ustanovení „obnoveny“.
- 12 Insolvenční správce společnosti Elit Petrol má naproti tomu za to, že uvedené pohledávky byly s konečnou platností vyřešeny spornými započteními a právní úprava, které se dovolává společnost KTB na podporu svého návrhu, je v rozporu s unijním právem.
- 13 Předkládající soud vyjadřuje pochybnosti o souladu této právní úpravy s unijním právem.
- 14 V této souvislosti se Okražen sad Vidin (okresní soud ve Vidinu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Musí být článek 63 SFEU, který upravuje volný pohyb kapitálu a plateb, vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na prohlášení o započtení ve vztahu s bankou, jestliže obchodní společnost, která je dlužnicí banky, splní svoje závazky započtením se vzájemnými, vyčíslenými a splatnými pohledávkami ve stanovené výši vůči této bance?
 - 2) Musí být článek 63 SFEU vykládán v tom smyslu, že změna podmínek účinnosti již právoplatně prohlášených započtení ve vztahu mezi obchodní společností a bankou, kterou jsou tato započtení prohlášena za neúčinná na základě nových podmínek zpětně účinných na již prohlášená započtení, představuje omezení ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU, jestliže má za následek omezení možnosti plnit závazky vůči dalším společnostem, jejichž akcie, podíly nebo dluhopisy vlastní osoby z jiných členských států Evropské unie?
 - 3) Musí být článek 63 SFEU vykládán v tom smyslu, že připouští vnitrostátní ustanovení, které se zpětnou účinností pozměňuje podmínky účinnosti již právoplatně prohlášených započtení ve vztahu mezi obchodní společností a bankou, a jímž jsou prohlášená započtení na základě nových podmínek, které se se zpětnou účinností použijí na již provedená započtení, prohlášená za neplatná?
 - 4) Musí být čl. 4 odst. 2 písm. a), jakož i články 26, 27, 114 a 115 SFEU, které upravují vnitřní trh Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že i v případech, v nichž existují právní vztahy mezi právními subjekty stejné státní příslušnosti a mohou být tedy klasifikovány jako vnitrostátní právní vztahy bez přímé přeshraniční souvislosti s vnitřním trhem, připouští vnitrostátní právní úpravu, která se zpětnou účinností pozměňuje podmínky účinnosti již právoplatně

prohlášených započtení ve vztahu mezi obchodní společností a bankou, a jímž jsou prohlášena započtení na základě nových podmínek, které se se zpětnou účinností použijí na již provedená započtení, prohlášena za neplatná?

- 5) Musí být článek 2 SEU ve spojení s jejím čl. 19 odst. 1, jakož i s článkem 47 prvním a druhým pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že připouští přijetí takové vnitrostátní právní úpravy, která mění podmínky účinného prohlášení o započtení ve vztahu k bance tím, že výslovně přiznává zpětnou účinnost novým podmínkám a započtení právoplatně provedená dříve prohlašuje za neúčinná, zatímco je v dotčeném členském státě zahájeno insolvenční řízení na banku a probíhá soudní řízení, v nichž je navrhováno, aby započtení provedená vůči bance, pro něž v okamžiku jejich provedení platily jiné právní podmínky, byla prohlášena za neplatná?
- 6) Musí být zásada právní jistoty jako obecná zásada unijního práva vykládána v tom smyslu, že připouští vnitrostátní právní úpravu, která mění podmínky účinného prohlášení o započtení ve vztahu k bance tím, že výslovně přiznává zpětnou účinnost novým podmínkám a započtení právoplatně provedená dříve prohlašuje za neplatná, zatímco je v dotčeném členském státě zahájeno insolvenční řízení na banku a probíhá soudní řízení, v nichž je navrhováno, aby započtení provedená vůči bance, pro něž v okamžiku jejich provedení platily jiné právní podmínky, byla prohlášena za neplatná?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 15 Podstatou otázek předkládajícího soudu je, zda právní úprava členského státu upravující započtení, kterým podnik řeší své dluhy vůči bankovní instituci tím, že započte svůj dluh vůči této bance do výše pohledávek, které vůči němu má, spadá do působnosti článku 63 SFEU, a dále zda tento článek 63, článek 2 SEU ve spojení s čl. 19 odst. 1 SEU a čl. 47 odst. 1 a 2 Listiny, čl. 4 odst. 2 písm. a) a články 26, 27, 114 a 115 SFEU, jakož i zásada právní jistoty brání retroaktivní změně podmínek pro provedení takového započtení.
- 16 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené článkem 267 SFEU věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku i relevanci otázek, jež Soudnímu dvoru klade. Proto, jestliže se položené otázky týkají výkladu práva Unie, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (viz zejména usnesení ze dne 26. března 2021, Fedasil, C-92/21, EU:C:2021:258, bod 47 a citovaná judikatura).
- 17 Z toho vyplývá, že se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména usnesení ze dne 26. března 2021, Fedasil, C-92/21, EU:C:2021:258, bod 48 a citovaná judikatura).

- 18 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru v projednávané věci vyplývá, že ustanovení bulharského práva použitelná na spor v původním řízení, a sice odstavce 5 až 8 přechodných a závěrečných ustanovení ZIDZBN, byla rozhodnutím Konstitucionen sad (Ústavní soud, Bulharsko) ze dne 27. května 2021 alespoň částečně prohlášena za protiústavní.
- 19 Předkládající soud ve své odpovědi na žádost o vysvětlení, kterou mu Soudní dvůr zaslal na základě článku 101 svého jednacího řádu, uvádí, že jeho otázky jsou nicméně i nadále relevantní pro řešení sporu v původním řízení, zejména proto, že rozhodnutí uvedené v předchozím bodě vyvolává účinky pouze do budoucna.
- 20 Za těchto podmínek poznatky, které má Soudní dvůr k dispozici, mu neumožňují považovat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za zjevně nepřijatelnou z důvodu její irelevantnosti.

K předběžným otázkám

- 21 Podle čl. 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, je-li určitá žádost zjevně nepřijatelná, může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta kdykoli rozhodnout usnesením s odůvodněním, aniž by pokračoval v řízení.
- 22 Kromě toho článek 99 tohoto jednacího řádu stanoví, že pokud se položená předběžná otázka shoduje s otázkou, o níž již Soudní dvůr rozhodl, pokud lze odpověď na tuto otázku jasně vyvodit z judikatury nebo pokud o odpovědi na položenou předběžnou otázku nelze rozumně pochybovat, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.
- 23 V projednávané věci je třeba použít tato ustanovení.

K první, druhé a třetí otázce

- 24 Pokud jde o první až třetí otázku týkající se článku 63 SFEU, je třeba připomenout, že ustanovení Smlouvy o FEU v oblasti volného pohybu kapitálu se nepoužijí na situaci, jejíž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 47 a citovaná judikatura). Předkládajícímu soudu tedy přísluší, aby před použitím článku 63 SFEU ověřil, zda ve věci, která mu byla předložena, existuje přeshraniční situace vedoucí k výkonu práva volného pohybu kapitálu mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a třetími zeměmi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2020, Romenergo a Aris Capital, C-339/19, EU:C:2020:709, bod 27, jakož i citovaná judikatura).
- 25 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že všechny prvky sporu v původním řízení jsou soustředěny pouze uvnitř dotyčného členského státu.
- 26 Společnosti KTB a Elit Petrol mají totiž sídlo v Bulharsku a sporná započtení se týkají dluhů a pohledávek, které měly přímo vůči sobě, přičemž samotná okolnost, že jejich aktiva jsou mimoto tvořena cennými papíry společností se sídly v jiných členských státech, nemůže v tomto ohledu na této analýze nic změnit.

- 27 Pokud jde o argumenty předložené společnostmi Elit Petrol, podle nichž retroaktivní změna účinků sporných započtení se společnostmi KTB zákonem vede k obnově jejich dluhů, což má dopad na její finanční vztahy a finanční vztahy její mateřské společnosti s věřiteli, kteří mají sídlo v jiných členských státech nebo ve třetích zemích nebo jejichž kapitál vlastní osoby s bydlištěm v jiných členských státech, je třeba konstatovat, že takový dopad, i kdyby byl prokázán, by byl příliš nahodilý a nepřímý na to, aby představoval vazbu na volný pohyb kapitálu.
- 28 Kromě toho, i když je pravda, že v případech vyjmenovaných v bodech 50 až 53 rozsudku ze dne 15. listopadu 2016, Ullens de Schooten (C-268/15, EU:C:2016:874), Soudní dvůr považoval žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ohledně výkladu ustanovení Smlouvy o FEU týkajících se základních svobod za přípustné i přes to, že všechny prvky sporů v původních řízeních byly omezeny pouze na jeden členský stát, je nutno konstatovat, že předkládající soud neposkytl Soudnímu dvoru žádné údaje, které by mu umožnily mít za to, že předběžné otázky týkající se výkladu článku 63 SFEU spadají pod některý z těchto případů.
- 29 Z toho vyplývá, že první až třetí otázka jsou zjevně nepřípustné.

Ke čtvrté otázce

- 30 Pokud jde o čtvrtou otázku týkající se čl. 4 odst. 2 písm. a) a článků 26, 27, 114 a 115 SFEU, je třeba připomenout, že vnitrostátní soud je povinen v předkládacím rozhodnutí ozřejmit skutkový a právní rámec sporu v původním řízení a poskytnout nezbytná vysvětlení k důvodům volby ustanovení unijního práva, o jejichž výklad žádá, jakož i ke vztahu, který spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu, jenž mu byl předložen [v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 4. června 2020, C. F. (Daňová kontrola), C-430/19, EU:C:2020:429, bod 23 a citovaná judikatura].
- 31 Tyto požadavky na obsah předkládacího rozhodnutí jsou výslovně uvedeny v článku 94 jednacího řádu, který má předkládající soud v rámci spolupráce zavedené článkem 267 SFEU znát a jenž je povinen náležitě dodržovat (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 3. července 2014, Talasca, C-19/14, EU:C:2014:2049, bod 21). Uvedené požadavky jsou kromě toho připomenuty v bodech 13, 15 a 16 Doporučení Soudního dvora Evropské unie pro vnitrostátní soudy o zahájení řízení o předběžné otázce (Úř. věst. 2019, C 380, s. 1).
- 32 V projednávaném případě předkládací rozhodnutí zjevně nesplňuje požadavky stanovené v čl. 94 písm. c) jednacího řádu.
- 33 Toto rozhodnutí totiž neobsahuje uvedení důvodů, které vedly vnitrostátní soud k pochybnostem ohledně výkladu čl. 4 odst. 2 písm. a) a článků 26, 27, 114 a 115 SFEU, ani neozřejmuje vztah mezi těmito ustanoveními a vnitrostátní právní úpravou použitelnou na spor v původním řízení, takže Soudní dvůr nemůže posoudit, v jakém rozsahu je odpověď na čtvrtou otázku nezbytná pro vyřešení sporu v původním řízení.
- 34 Čtvrtá otázka je proto zjevně nepřípustná.

K páté otázce

- 35 Pokud jde o pátou otázku týkající se výkladu článku 2 SEU ve spojení s čl. 19 odst. 1 SEU a čl. 47 odst. 1 a 2 Listiny, z předkládacího rozhodnutí konkrétně vyplývá, že retroaktivní změna vyplývající z přechodných a závěrečných ustanovení ZIDZBN by určovala výsledek několika probíhajících sporů, což by bylo v rozporu zejména s ústavní zásadou dělby moci zakotvenou bulharskou ústavou, v důsledku čehož by byla narušena nezávislost vnitrostátních soudů, kterým byly takové spory předloženy.
- 36 Je třeba připomenout, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ukládá všem členským státům povinnost stanovit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých unijním právem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 37 a citovaná judikatura]. Toto ustanovení se vztahuje na „oblasti pokryté právem Unie“, a to bez ohledu na situaci, ve které členské státy uplatňují toto právo ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny (rozsudek ze dne 20. dubna 2021, Repubblika, C-896/19, EU:C:2021:311, bod 36 a citovaná judikatura).
- 37 Každý členský stát tak musí na základě čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU zajistit, aby orgány, které mohou jakožto „soudy“ ve smyslu vymezeném unijním právem být povolány k rozhodování o otázkách týkajících se uplatňování nebo výkladu unijního práva, a které tak jsou součástí systému procesních prostředků v oblastech pokrytých unijním právem, splňovaly požadavky na účinnou právní ochranu, zejména pak požadavek nezávislosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 40 a 81].
- 38 V tomto ohledu požadavek nezávislosti soudů členských států, který vyplývá z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a jenž musí být zaručen zejména ve vztahu k zákonodárné a výkonné moci, v souladu se zásadou dělby moci, která charakterizuje fungování právního státu, má dva aspekty [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, body 41 a 42, jakož i citovaná judikatura].
- 39 První vnější aspekt předpokládá, že dotčený orgán vykonává funkce zcela samostatně, není hierarchicky na nikoho vázán ani nikomu podřízen a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoliv původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí [rozsudky ze dne 24. června 2019, Komise v. Polsko (Nezávislost Nejvyššího soudu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 72, a ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 41].
- 40 Druhý vnitřní aspekt souvisí s pojmem „nestrannost“ a týká se rovného odstupu ve vztahu ke stranám sporu a jejich příslušným zájmům s ohledem na předmět sporu. Tento aspekt vyžaduje objektivitu a neexistenci jakéhokoliv zájmu na vyřešení sporu mimo striktní použití právního předpisu [rozsudky ze dne 24. června 2019, Komise v. Polsko (Nezávislost Nejvyššího soudu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 73, a ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 41].
- 41 V projednávané věci je nutno konstatovat, že přijetí obecných ustanovení občanského nebo obchodního práva členským státem, která se týkají režimu započtení v rámci úpadku banky, nemůže, i kdyby ustanovení měla zpětnou účinnost, samo o sobě ohrozit požadavky uvedené v bodech 36 a 40 tohoto usnesení, aniž je tím dotčen jejich soulad s vnitrostátním právem, jehož posouzení přísluší výhradně vnitrostátním soudům.

- 42 Na pátou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání členskému státu, aby přijal obecná pravidla týkající se započtení v rámci úpadku banky, a to i se zpětnou účinností.

K šesté otázce

- 43 Pokud jde nakonec o šestou otázku týkající se zásady právní jistoty, je třeba připomenout, že členské státy, které přijímají opatření, jimiž provádí unijní právo, musí dodržovat obecné zásady tohoto práva, mezi které patří zejména zásada právní jistoty [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. dubna 2021, Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) a další, C-798/18 a C-799/18, EU:C:2021:280, bod 29, jakož i citovaná judikatura].
- 44 Jak je přitom uvedeno v bodě 25 tohoto usnesení, spor v původním řízení se týká situace, jejíž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu. Kromě toho předkládací rozhodnutí neobsahuje údaje umožňující mít za to, že se tento spor týká vnitrostátní právní úpravy provádějící unijní právo.
- 45 Z toho vyplývá, že šestá otázka je zjevně nepřijatelná.

K nákladům řízení

- 46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládacím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání členskému státu, aby přijal obecná pravidla týkající se započtení v rámci úpadku banky, a to i se zpětnou účinností.**
- 2) První až čtvrtá a šestá otázka položené Okražen sad Vidin (okresní soud ve Vidinu, Bulharsko) jsou zjevně nepřijatelné.**

Podpisy